

Drodzy Wychowawcy!

Każdy wie, że czasem rozmowa (obojętnie z kim) po prostu nie wychodzi, „nie klei” się. Z dziećmi tym bardziej. Nie można wciąż wypytywać o zdrowie, szkołę, kolegów, a dzieci też nie zawsze chętnie o tym opowiadają. Jeszcze trudniej rozmawia się na tematy moralne czy religijne, bo tak łatwo sprowadzić je do przestróg, pouczeń i gorzkich morałów. Potrzeba czasem pewnego motywu: jakiegoś wydarzenia, sceny, opowieści, w której byłyby zawarte jakieś konkretne, trudniejsze tematy moralne, religijne, życiowe, ale w sposób mniej konwencjonalny, czasem z humorem, z wtrąceniami ubarwiającymi, czyli poruszającymi wyobraźnię.

Stąd opowiadki w „Aniele Stróżu” w miejsce homilii, zaopatrzone w pytania, które kaznodzieja może postawić w kościele, katecheta podczas lekcji, a rodzic lub wychowawca w bezpośredniej rozmowie. Z pomocą tym opowiadkom idą nagrane na płycie audycje, w których pogodny dialog między dzieckiem a dorosłym traktuje kolejną opowiadkę jako pewnego rodzaju odpowiedź czy rozwiązanie zaistniałego problemu, pytań, sytuacji. Dlatego dołączamy jeszcze pomoc w postaci minikonspektu do takiej rozmowy z dzieckiem lub dziećmi. Konspekt podpowiada pytania, które mogłyby rozwijać pewne wątki podejmowane w audycji. Jest już sporo wychowawców, którzy sprawdzili tę metodę i chętnie sięgają po następne audycje i owe konspekty.

Na pewno wiele jeszcze brakuje naszym audycjom, dlatego prosimy o sugestie, propozycje, odpowiedzi. Będziemy wdzięczni i uwzględnimy je przy opracowywaniu następnych tekstów i audycji. Tymczasem oddajemy Wam następne opowiadki, audycje i konspekty do nich.

Szczęść Boże!
Redakcja

DZIUPLAK

Główne motywy: perykopa ewangeliczna o zachowywaniu życia i poświęcaniu go; pokusa wycofania, przespania życia; zbytnia troska o zdrowie fizyczne; gotowość odważnego poświęcania zdrowia i życia dla spraw ważniejszych i Bożych

Wprowadzenie przez pytanie:

Kogo i dlaczego nazywa się mamin-synkiem?

I część rozmowy – do słów: „A to ciekawe – opowiedz, proszę”.

Pytania:

- Dlaczego niektóre zwierzęta zapadają w sen zimowy?
- Dlaczego ludzie tego nie robią?
- Co straciłby człowiek, który by wciąż spał lub o siebie tylko dbał?

Opowiadanie: „Dziuplak”

Pytanie:

- Co to znaczy, że Staś naprawdę żył, a Jaś nie?

II część rozmowy – do końca (niekoniecznie z piosenką)

Pytania:

- Do czego zachęca nas Pan Jezus słowami: „Nie lękajcie”?
- O co mamy walczyć albo czego strzec?
- Co podziwiamy u świętych?
- A co możemy u nich naśladować?

NA UCHO

Główne motywy: perykopa o obowiązku i sztuce napominania bliźniego; o trudności zwracania uwagi komuś zarozumiałemu; co znaczy: być wyrocznią, a co znaczy: być pytającym, słuchającym i dzięki temu mądrym

Wprowadzenie przez pytanie:

Dlaczego nie lubimy być upominani?

I część rozmowy – do słów: „... o takim Maksie. Chcesz, to posłuchaj”.

Pytania:

- Kogo nazwalibyście wyrocznią? Dlaczego?

– Co jest nieznośnego u tej Pytii?

– Dlaczego nie można być wszystkowiedzącym i nieomylnym?

Opowiadanie: „Na ucho”

Pytanie:

- Jak należy upomnieć kogoś, by posłuchał?

II część rozmowy – do końca (niekoniecznie z piosenką)

Pytania:

- Co to znaczy, że kto coś wie i wie, że wie?
- Dlaczego mądry jest ten, kto wie, że błędzi, i pyta?
- Dlaczego komuś trzeba napomnienia tylko na ucho?
- Kto jest nam potrzebny, by zrozumieć bliźniego?

JAK SŁONICA?

Główne motywy: perykopa o braku przebaczenia; co to znaczy: być pamiętliwym; konieczność przebaczenia komuś jako warunek uzyskania tegoż od Pana Boga i od niego

Wprowadzenie przez pytanie:

Co to znaczy: przebaczyć?

I część rozmowy – do słów: „... ciekawa jestem tych twoich opowiadań”.

Pytania:

- Co trudno komuś wybaczyć?
- Dlaczego nie można się gniewać na kogoś na zawsze?
- Co jest potrzebne do przebaczenia?

Opowiadanie: „Jak słonica?”

Pytanie:

- Ile razy można coś komuś wybaczyć?

II część rozmowy – do końca

(z piosenką)

Pytania:

- Dlaczego nie można odmówić „Ojcie nasz” i iść do spowiedzi, nie przebacząc czegoś komuś?
- Dlaczego przebaczenie musi być z obu stron?
- Co nam przebacza Pan Bóg, a co wybaczymy komuś my?
- Czy można to porównać?

MACIUPKU, JESTEŚ WIELKI!

Główne motywy: przypowieść o zatrudnionych w winnicy; o tych, co mogą zrobić dużo, i tych, co niewiele; kto jest ulubieńcem Pana Boga?

Wprowadzenie przez pytanie:

Kiedy ostatni może być pierwszym?

I część rozmowy – do słów: „... Maciupka? To najpierw o nim opowiedz”.

Pytania:

- Dlaczego mniej się szanuje małych, mniej zdolnych i biednych?
- Kto u Pana Boga liczy się najbardziej i za co?
- Czy tylko w bajkach wygrywają mali i słabi?

Opowiadanie: „Maciupku, jesteś wielki!”

Pytanie:

- Kto jest pierwszy u ludzi, a kto u Pana Jezusa?

II część rozmowy – do końca (koniecznie z piosenką)

Pytania:

- Dlaczego taki jak Maciupka jest jakby bliżej do Pana Boga?
- Kto ma małe serce i małą duszę?
- Od czego dusza staje się większa?
- Dlaczego ktoś wielki potrafi stać się mały?